

Den odpočinku

Hošťálková 30.6.2024

Písně: Pojd'te ke mně všichni

Čtení z písma: Dt 5,12-14, 1 Mk 2,23-28

Milé děti,

těšíte se na prázdniny? Jistě ano a proč se na ně těšíte? Důvodů je spousta. Myslím, že nejdůležitější je to, že o prázdninách nebudete chodit do školy. Prázdniny znamenají odpočinek. Nejenom pro vás, ale také pro vaše učitele. Potřebují ho možná ještě víc, než vy. Potřebuje Pán Bůh odpočívat? Nepotřebuje, ale zná hodnotu odpočinku. Při popisu stvoření v Bibli čteme, že sedmého dne přestal konat své stvořitelské dílo. Tento sedmý den požehnal a posvětil. Nám pak dal toto přikázání:

„Dbej na den odpočinku, aby ti byl svatý, jak ti přikázal Hospodin, tvůj Bůh. (Dt 5,12)“

Proč? Protože Bůh vysvobozuje z otroctví. Otroek musí pracovat podle toho, jak mu to určí jeho pán. Ten, který má zlého pána, musí pracovat každý den. Nemá na vybranou. Nám ale dal Bůh ze své lásky jeden den v týdnu, abychom mohli odpočívat. Abychom měli čas být s ním a také spolu navzájem. V neděli maminka a tatínek nejdou do práce, ale můžeme s nimi jít dopoledne do kostela nebo do nedělní školy a odpoledne třeba někam na výlet. Co se stane, když den odpočinku nebudeme dodržovat? Tak jako u všech ostatních přikázání platí, když ho nedodržíme, něco zdánlivě získáme a mnohem víc ztratíme. Znázorníme si to v krátkém příběhu.

Byl jednou jeden programátor. Pracoval spolu s ostatními na zajímavých programech, podobných těm, které spouštíte na svých počítačích nebo mobilech. Jednoho dne dostal zadání na hodně složitý program. Pilně pracoval, ale už za několik dní viděl, že uloženou práci nestihne. Proto se rozhodl, že bude pracovat i v neděli. Namísto bohoslužeb a odpolední procházky zůstal u svého počítače a usilovně pracoval jako v každý jiný den. V pondělí ráno se radoval z množství práce, kterou v neděli zvládl. Když se na ni snažil navázat, nějak mu to nešlo. Při psaní programu dělal spoustu chyb a nic použitelného ho nenapadlo. Po chvíli si musel přiznat pravdu. Byl unavený. Den odpočinku mu chyběl. Také mu chybělo ztišení před Bohem a setkání s přáteli. Říkal si: „Cítím se špatně a ještě se na mě Pán Bůh zlobí.“ Při večerní modlitbě poprosil Pána Boha o odpuštění. Další den ráno mu bylo lépe a byl si jistý, že den odpočinku bude dodržovat, jak nejlépe to bude umět.

Píseň: Pojd'te ke mně všichni

Jsou lidé, kteří přesně rozdělují, co se v požehnaný a posvěcený den odpočinku smí a nesmí. Pak se snaží tato svoje pravidla dodržovat. Den odpočinku je ale především dar. Dal nám ho Pán Bůh, z lásky k nám. Je to čas oddělený pro setkávání s ním. Je to čas, který máme sami pro sebe a pro naše blízké. To znamená, že to, co je opravdu nezbytné, budeme dělat i v neděli. Zkusme si to přiblížit na dalším příběhu.

Malý Honzík často a rád pomáhal rodičům s nádobím. Na mytí byl ještě moc malý, ale utírání mu šlo moc dobře. Talíře, hrnečky a dokonce i hrnce byly od něj jako vyleštěné. Jedné neděle probírali v nedělní škole čtvrté přikázání: „Pamatuj na den odpočinku, že ti má být svatý.“ „Aha, tak to nesmím v neděli pracovat,“ pomyslel si Honzík. Když doma po obědě začala maminka sklízet ze stolu, tak se Honzík tvářil, že se ho to netýká. „Pomůžeš mi s nádobím?“ ptal se ho táta. Maminka vařila, a proto je spravedlivé, abychom se my dva postarali o nádobí. „V neděli nesmím,“ odpověděl Honzík. „Říkali nám to v nedělní škole.“ Maminka se dívala dost udiveně, ale táta se nedal. „Opravdu vám to tak říkali?“ „Ano, přesně tak,“ odvětil Honzík. „Neříkali vám, že skutky lásky a potřeby jsou i v neděli“

dovolené? Kdyby maminka neuvařila oběd, neměli bychom co jíst. Co myslíš, porušila tím přikázání o dni odpočinku? Vaření je přece práce.“ Na Honzíkovi bylo vidět, že usilovně přemýšlí. Nakonec odpověděl: „Neporušila.“ „Tak vidíš,“ řekl tatínek. „Pokud maminka přikázání dodržela, když nám uvařila dobrý oběd, pak ho svou pomocí dodržíš i ty. Tak si vezmi utěrku a pojďme na to.“

Nechtěl bych, abychom nabyli dojmu, že dodržování dne odpočinku je něčím nezávazným. Něčím, co někdy dodržíme, jindy ne. Jak se nám to hodí. Pán Bůh zná naše rozhodování. Dobře ví, zda to, co v neděli děláme je nezbytné a nebo ne. Den odpočinku nám má být svatý. Koneckonců patří mezi příkazy desatera. Má stejnou hodnotu jako příkazy o tom, že nemáme krást nebo zabíjet. Na závěr si ještě zopakujeme čtvrté přikázání, které je verši z 4 Mojžíšovy, 5,12 a které bychom si měli důkladně zapamatovat:

„Dbej na den odpočinku, aby ti byl svatý, jak ti přikázal Hospodin, tvůj Bůh.

Amen.